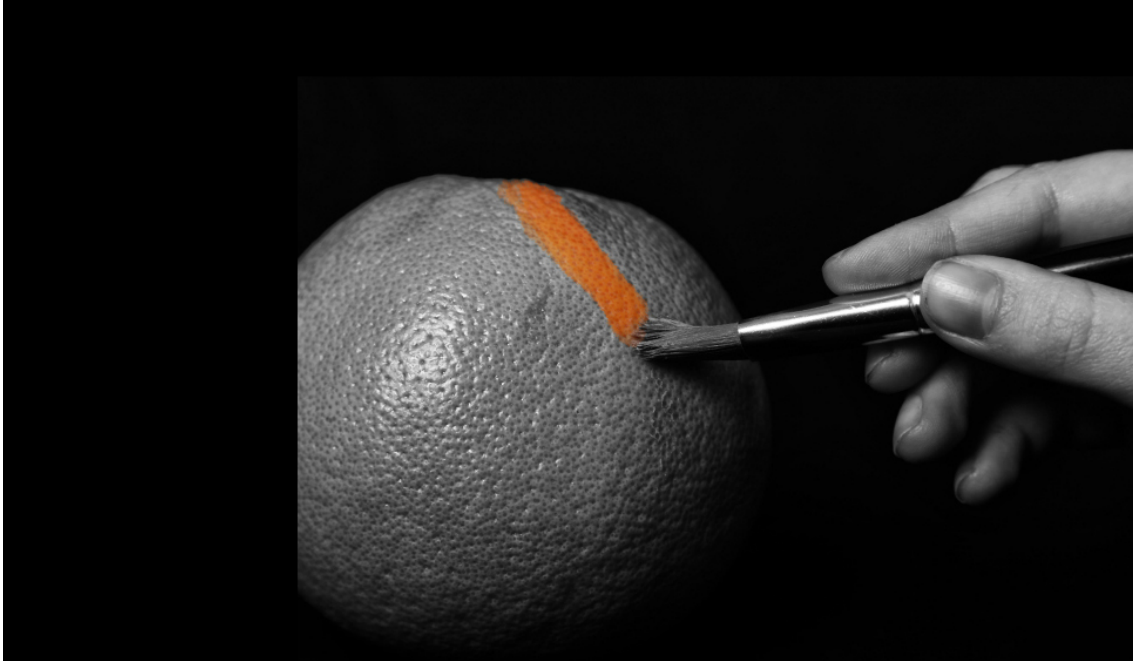


Laudato si', la gestió responsable i la contemplació

Dll, 22/06/2015 per Catalunya Religió



(Lluc Torcal) La [nova encíclica del Papa Francesc](#), tot recordant les paraules del papa sant, **Joan Pau II**, invita els catòlics i tots els homes de bona voluntat a realitzar una conversió ecològica: "Sucessivament [Joan Pau II] va cridar a una conversió ecològica global"(LS 5). El Papa mateix, invita en la nova encíclica als cristians espirituals que pensen que no s'han d'embrutar les mans en les coses d'aquest món, a realitzar aquesta conversió ecològica. La conversió ecològica, recorda encara el Papa, neix -no podria ser d'altra manera tractant-se com es tracta d'una conversió- de l'encontre amb Jesucrist, de deixar brollar totes les conseqüències que es deriven d'aquets encontre. Per això la invitació de realitzar urgentment aquesta conversió no neix de modes político-socials sinó de l'exigència que es desprèn del mateix Evangeli de Jesucrist i de la seva lluita contra el mal del món.

La ciència assegura que el canvi climàtic insostenible que estem vivint ha estat causat per l'acció irresponsable dels homes, del sistema econòmic-social de les societats occidentals i de totes aquelles que volen seguir aquest model (LS 23); el Papa i el Magisteri de l'Església, conscients d'aquesta dada i de la *violència que hi ha al cor de l'home, ferit pel pecat* (LS 2), arrel del mal i de la injustícia, *que es manifesta en els símptomes d'infermetat que advertim en el sòl, en l'aigua, en l'aire i en els éssers vius* (LS 2), ens exhorta a escoltar aquest clam de la casa comú i a respondre-hi amb una conversió activa que incideixi en una gestió responsable dels recursos naturals que pal·liïn els efectes de l'escalfament global i millorin les condicions de vida del planeta i de tots aquells que vivim en ell: en dues paraules, a viure per una ecologia integral.

Aquesta ecologia integral conté, al meu entendre, dues dimensions característiques essencial: la gestió responsable i la contemplació, veritables camins de comunió amb la creació. Lloar el Senyor pel seus dons sense gestionar-

los -creixeu i multipliqueu-vos, ens recorda el llibre del Gènesi- és irresponsable: respondria a l'acció d'aquells cristians espirituals que el Papa invita a convertir-se ecològicament (LS 217). Gestionar sense lloar el Senyor dels dons rebuts és ingrát: condueix fàcilment al domini i a l'espòli, al consumidor i explotador de recursos, incapaç de posar límit al interessos immediats (cf. LS 11). Notem que tota la detallada exposició del primer capítol de la nova encíclica descriu el resultat a què ens ha conduït aquesta explotació irresponsable del planeta. Sigui dit de pas que el Papa, en aquest capítol, assumeix valentament com a propi tot l'anàlisi que la ciència del nostre temps ha fet del problema ambiental i que alguns han volgut posar en qüestió. Reprenent el fil del discurs, estic convençut que el punt d'equilibri entre ambdues tendències, la que gestiona i la que contempla, rau en gestionar tot contemplant: "El món és quelcom més que un problema a resoldre, és un misteri joïós que contemplem amb exultant lloança" (LS 12). Amb la gestió que contempla es viu clarament la doble dimensió del manament de l'amor: un gestió contemplativa és una gestió respectuosa i, per tant, una gestió que té com a principi bàsic pensar en les generacions futures a l'hora de relacionar-se amb els recursos naturals, vivint aquesta relació des de la perspectiva de la caritat evangèlica envers els germans presents i futurs. Alhora, una gestió contemplativa activa la caritat envers Déu, perquè cada vegada que despleguem el nostre cor contemplant l'obra de la creació, el que fem és estimar Déu per damunt de totes les coses.

Si bé és cert que qui patiran les conseqüències de manera més immediata són com sempre els pobres d'aquest món, aquesta vegada els efectes són globals, per a tots. Per això, la conversió ecològica integral ens afecta a tots: ens interpel·la a tots i sense l'acció de tots no es realitza. La casa és comú com comú és el bé que convé custodiar i protegir. El canvi d'actitud, la conversió, ha de ser complet i ha de mantenir-se fermament fidel: és l'única manera per no defallir davant la indiferència d'uns i el refús dels altres (cf. LS 14). La perseverança és aquí una virtut fonamental. Senzillament ens hi va la vida i la supervivència en aquest planeta del que som part integrant (cf. LS 2). Ara se'ns ofereix una oportunitat inqüestionable: no siguem il·lusos pensant que tot plegat són alarmismes innecessaris i que realment no és cert res del que ens diuen aquestes alarmes. Com diu el Papa: "Aquest comportament evasiu serveix per mantenir el nostre estil de viure, de producció i de consum. És la manera com té l'ésser humà per alimentar tots els vicis autodestructius: intentant no veure'ls, lluitant per no reconèixer-los, posposant les decisions importants, actuant com si no passés res" (LS 59).

Des del coneixement integral que els diferents punts de vista aporten, el científic, el filosòfic i el teològic, convé optar definitivament i clara per una conversió profunda i decidida per l'ecologia integral, que generi una espiritualitat més rica que s'obri de manera natural a aquesta gestió contemplativa de la nostra casa comú. Ens hi invita el Papa, ens ho exigeix la situació actual del nostre planeta. Gràcies Sant Pare!

Lluc Torcal, prior del monestir de Poblet, físic i doctor en filosofia.